

Sygn. akt XI GC 1431/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 22 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa F. S., M. R.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów F. S., M. R. solidarnie kwotę 1600 zł (jeden tysiąc sześćset zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego ana rzecz powodów solidarnie kwotę 1991,30 zł (jeden tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden zł trzydzieści gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 1431/19

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2019 r. powodowie M. R. i F. S. wnieśli przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż dnia 15 marca 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej (...). Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne. Z uwagi na niemożność korzystania przez poszkodowanego z uszkodzonego pojazdu, poszkodowany zwrócił się do powodów o wynajem pojazdu zastępczego, który trwał 7 dni przy stawce 450 zł netto, a jego koszt wyniósł 3150 zł. Powodowie zgłosili nabytą od poszkodowanego wierzytelność ubezpieczycielowi sprawy, który z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego przyznał poszkodowanemu kwotę 1100 zł netto uznając okres 5 dni za stawkę 220 netto za dobę.

Nakazem zapłaty z dnia 22 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu

sprzeciwu pozwane towarzystwo ubezpieczeń podniosło, że poinformowało poszkodowaną o możliwości najmu pojazdu zastępczego w ramach współpracy z (...) SA oraz akceptowalnych stawkach najmu, a mimo to poszkodowana wynajęła auto zastępcze u powodów. Pozwana potwierdziła, że zweryfikowała czas najmu i stawkę dobową za najem i podała, że kwota 1100 zł w zupełności refunduje poniesioną szkodę.

W odpowiedzi powodowie zaprzeczyli, jakoby poszkodowanej została przedstawiona oferta najmu pojazdu zastępczego.

W toku postępowania strony postępowania podtrzymały swoje stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej (...) należący do R. M.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną.

Poszkodowana R. M. w dniu 28 marca 2018 roku dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który wszczął postępowanie likwidacyjne, które zostało zarejestrowane pod sygn. (...). Rzeczoznawca pozwanej w dniu 8 kwietnia 2018 roku dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu. W dniu 20 maja 2018 roku powód zgłosił oględziny dodatkowe.

Dowód:

- akta szkody na płycie CD k.52,
- odpis z KRS pozwanej k.46-51,
- wydruk z (...) dot. poszkodowanej k.11,
- kalkulacja k.12-18,
- dokumentacja zdjęciowa k.18 verte-21

Z pozwaną współpracuje wiele firm wypożyczających pojazdy.

Dowód:

- zestawienie – k.71,
- procedura obsługi- k.72-74
- ogólne warunki k.75-91

Poszkodowana R. M. w dniu 20 czerwca 2018 r. zawarła z M. R. i F. S. umowę najmu pojazdu zastępczego marki J. o nr rej. (...) na czas naprawy pojazdu uszkodzonego. Strony ustaliły czynsz najmu bez limitu kilometrów na kwotę 450 zł netto/doba.

Dnia 28 czerwca 2018 r. poszkodowany zwrócił powodom wynajęty pojazd.

Dowód:

- umowa najmu (...),
- oświadczenie poszkodowanego k.8 verte,
- potwierdzenie zwrotu pojazdu k.19 verte,

Dnia 28 czerwca 2018 r. powodowie wystawili na rzecz poszkodowanego fakturę VAT FS (...) na kwotę 3874,50 zł brutto, przyjmując za okres najmu 7 dni, przy dobowej stawce najmu w kwocie 450 zł netto.

Dnia 30 czerwca 2018 r. poszkodowana R. M. zawarła z M. R. i F. S. umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powodów wierzytelność przysługującą jej z tytułu faktury Vat nr (...) w stosunku do pozwanej.

Dowód:

- faktura VAT FS (...) k. 10;

- umowa cesji k.36,

Pismem z dnia 13 lipca 2018 r. powodowie zgłosili ubezpieczycielowi sprawcy nabytą wierzytelność w kwocie 3874,50 zł.

Decyzją z dnia 25 lipca 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy przyznał powodom kwotę 1100 zł dokonując weryfikacji okresu najmu skracając go do 5 dni i stawki dobowej zmniejszając ją do kwoty 220 zł brutto za dobę.

Dowód:

- pismo z dnia 13.07.2018 r. k.8,

- decyzja k.32,

Pismem z dnia 4 lutego 2019 r. powodowie wezwali ubezpieczyciela sprawcy szkody do zapłaty odszkodowania w kwocie 2050 zł w terminie 14 dni.

Decyzją z dnia 14 lutego 2019 r. ubezpieczyciel sprawcy poinformował powodów, że nie znajduje podstaw do zmiany decyzji.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 4.02.2019 r. 33-34,

- zestawienie kosztów pojazdów zastępczych k. 22-31,

Średnia stawka najmu pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego tj. (...) wynosi w rozliczeniu bezgotówkowym 386-472 zł/doba netto, a dla klasy pojazdu wynajmowanego tj. „D+” wynosi 263 - 321 zł/doba netto.

Uzasadniony czas naprawy pojazdu poszkodowanego w okolicznościach niniejszej sprawy, a tym samym uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego wynosił 7 dni.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. M. k. 135-155;

- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. M. k.176-176 verte,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo

osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

Bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Również bezsporna jest osoba poszkodowanego.

Pozwana wypłaciła dotychczas odszkodowanie w kwocie 1100zł za 5 dni przy stawce 220zł netto. Spór dotyczy więc nie zasady ale wysokości odszkodowania.

Zgodnie z art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast zgodnie § 1 art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§2). Stosownie do art. 882 §4 k.c. poszkodowany może dochodzić odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy. Jest to samodzielne odrębne roszczenie, które może być przedmiotem obrotu. Fakt nabycia wierzytelności przez powoda wynika z przedstawionej umowy cesji i nie był kwestionowany przez pozwaną.

W niniejszej sprawie w zamian za udostępnienie pojazdu powodowie nabyli względem ubezpieczyciela roszczenie o odszkodowanie. Taka forma rozliczenia wynika z treści umowy cesji jak również z wyjaśnień poszkodowanego. Podobnych spraw przed tutejszym Sądem, w których powodowie dochodzą nabytych wierzytelności odszkodowawczych z tytułu najmu pojazdu jest wiele trudno więc mówić o jakiejś pozorności. Powodowie zapewнили poszkodowanemu spokojne korzystanie z pojazdu zastępczego przez cały okres najmu, a więc wykonali swoje obowiązki jako wynajmującego. Najemca w tym zakresie żadnych uwag nie zgłaszał.

Świadczeniem wzajemnym poszkodowanego w niniejszej sprawie nie było świadczenie pieniężne, lecz przeniesienie wierzytelności. Zawarcie tego typu umowy nie budzi wątpliwości w płaszczyźnie normy art. 353¹ k.p.c. Umowa taka spotykana jest często w praktyce tzw. likwidacji szkód komunikacyjnych. Zaletą tego rodzaju rozliczenia (określanego często w praktyce jako „bezgotówkowa likwidacja szkody”) jest atrakcyjna dla poszkodowanego forma, która ogranicza ryzyko uzyskania odszkodowania nie pokrywającego w całości poniesionych kosztów. Przedstawiona forma rozliczeń między poszkodowanym i wynajmującym nie pozwala na przyjęcie, by koszty wskazane przez powodów w fakturze VAT mogły być uznane za równowartość kosztów poniesionych przez poszkodowanego czy też kosztów koniecznych do naprawienia szkody poniesionej przez poszkodowanego w wyniku zdarzenia, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Wartość wynagrodzenia powodów nie stanowiła przedmiotu negocjacji, skoro założeniem transakcji między tymi podmiotami było, iż powodowie otrzymają wynagrodzenie w postaci przelewu wierzytelności w stosunku do ubezpieczyciela.

Przy przyjęciu modelu rozliczeń stosowanego przez stronę powodową polegającego na kumulowaniu się podmiotu uprawnionego do otrzymania odszkodowania (w następstwie nabycia roszczeń z tego tytułu od poszkodowanego) oraz wynajmującego (a zatem kształtującego poprzez swoją usługę - jej zakres i standard), dla wykazania wysokości roszczenia odszkodowawczego przysługującego powodom względem pozwanej nieodzowne było przedstawienie dowodu z opinii biegłego.

W niniejszej sprawie taka opinia została sporządzona i jest ona przydatna do dokonania ustaleń.

Biegły ustalił niezbędny czas na naprawę pojazdu w ramach likwidacji szkody na 7 dni. Okres wskazany przez biegłego to czas uzasadniony czynnikami technologicznymi i procesem likwidacji szkody. Biegły wskazał poszczególne pozycje, które uwzględnił w ramach tego czasu oraz wyjaśnił ich zasadność. W szczególności biegły na rozprawie wskazał, że części zamawiane są dopiero po podstawieniu pojazdu, gdyż wtedy rozpoczęcie naprawy jest pewne. Inaczej może dojść do sytuacji, że warsztat pozostanie bez pojazdu, ale z zamówionymi częściami. Obecność pojazdu na warsztacie umożliwia też przymierzenie części i ewentualną ich wymianę. Biegły wyjaśnił także kwestię czasu potrzebnego na dosuszenie lakieru. W tym miejscu odnotować należy, że warsztat samochodowy, a zwłaszcza autoryzowana stacja obsługi prowadzi zwykłą działalność gospodarczą, według ustalonych przez siebie reguł, a nie analizuje poszczególnych przypadków z punktu widzenia ubezpieczyciela. Nie jest więc tak, że samochody przyjmuje tylko w poniedziałek, bo być może zdąży je naprawić do piątku. Zwrócić też należy uwagę na stwierdzenie biegłego, że przyjmując pojazd do naprawy można tylko szacować czas jej trwania, ale nie można określić go w sposób pewny, co do dnia. Tym samym inna jest perspektywa (obciążona niepewnością) przy przyjęciu pojazdu a inna, gdy oceniamy przebieg naprawy „z za biurka” po jej przeprowadzeniu. Biegły posiadający wiedzę i doświadczenie określił, że w praktyce warsztatowej niezbędny czas naprawy to 7 dni. Sąd nie ma stosownej wiedzy by podważać ustalenia biegłego.

Do dalszych rozliczeń przyjęto więc ustalony przez biegłego okres 7 dni.

W orzecznictwie Sądu Okręgowego w Szczecinie wyrażono trafne stanowisko, które Sąd w niniejszej sprawie podziela, że wysokość czynszu pojazdu wynajmowanego należy odnieść do klasy pojazdu uszkodzonego. W celu wykazania, że koszty wynajmu pojazdu zastępczego były zbyt wysokie, należy udowodnić, że stawka czynszu, która została przyjęta w umowie najmu między poszkodowanym, a powodem była nieadekwatna do klasy pojazdu, który został uszkodzony (por. wyrok z dnia 21 czerwca 2013r sygn.. akt VIII Ga 154/13). Jeżeli więc poszkodowany wybrał pojazd niższej klasy ale za stawkę, która nie przekracza wartości stawki najmu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego to nie można mu z tego tytułu stawiać zarzutu, gdyż ostatecznie jego działanie nie powiększyło szkody. W niniejszej sprawie uszkodzony pojazd był klasy E według systematyki biegłego. Zgodnie z opinią biegłego średnie stawki za najem pojazdu tej klasy wynosiły 386-472zł netto. Stawka powodów mieści się w rynkowych granicach ustalonych przez biegłego.

W odniesieniu do stawki najmu wskazać należy, że pozwana powołuje się na propozycję najmu pojazdu zastępczego, która miała być złożona poszkodowanemu w formie pisemnej. Powód kwestionuje, tą okoliczność. W aktach szkody brak jest dokumentu potwierdzającego przesłanie pozwanemu propozycji najmu pojazdu zastępczego. W szczególności z niczego nie wynika, że wskazano poszkodowanemu do jakiej kwoty może wynająć pojazd zastępczy. Pozwany jest profesjonalistą jego działania powinny być precyzyjne i zrozumiałe dla poszkodowanego, który nie musi posiadać żadnej szczególnej wiedzy prawniczej, ani co do klasyfikacji aut. Tymczasem pozwany, co najwyżej, w sposób ogólny przekazał informację przerzucając ryzyko interpretacji na poszkodowanego. Sąd takiej praktyki nie akceptuje. Nie chodzi bowiem o to jakie stawki przyjmuje wypożyczalnia współpracująca z pozwaną, ale o to jaką informację przekazano poszkodowanemu, w szczególności, czy poinformowano go za jaką konkretnie kwotę oferuje pojazd zastępczy odpowiadający klasie pojazdu uszkodzonego. W niniejszej sprawie w aktach szkody są tylko zestawienia ze stawkami (co do których w ogóle nie wiadomo czy dotarły do poszkodowanego) bez żadnego odniesienia do pojazdu poszkodowanego. Zmieniennym jest, że w pierwszym z nich, przy druku zgłoszenia szkody, w ogóle nie ma pojazdu klasy E, a więc takiego jak uszkodzony. Reasumując pozwany nie wykazał, że przedstawił poszkodowanemu realną ofertę najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego pojazdowi uszkodzonemu za kwotę 220zł netto. W konsekwencji czego poszkodowany nie mógł być związany propozycją pozwanego. W zaistniałej sytuacji poszkodowany był uprawniony do wynajęcia pojazdu zastępczego na wolnym rynku za stawki tam obowiązujące.

Mając na uwadze powyższe za zasadne przyjęto odszkodowanie za najem w kwocie 3150zł, która obejmuje okres 7dni i stawkę 450zł netto za dobę. Dotychczas wypłacono kwotę 1100zł, zasądzeniu podlega więc cała żądana pozwem kwota.

Odsetki przyznano na podstawie art. 817 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów oraz dowód z opinii biegłego. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski.

Dowód z opinii biegłego stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów, ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji, wyjaśnień i metodyki opartych na wiedzy i doświadczeniu. W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłową opinię uwzględniając zgromadzony w aktach materiał, na rozprawie logicznie odniósł się także do zarzutów pozwanego.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. Na zasądzone koszty składa się opłata od pozwu 80 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 34zł, całe koszty biegłego 868,45 i 108,85zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radcy prawnego (Dz.U.2015.1804).

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie II sentencji.

Pozostała część zaliczki zostanie zwrócona powodom po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)

(...)

3, (...)

4.(...)

5.(...)